18/04/2019

Είναι στην εξουσία μας η απαλλαγή από το κακό;

/ Γνώμες

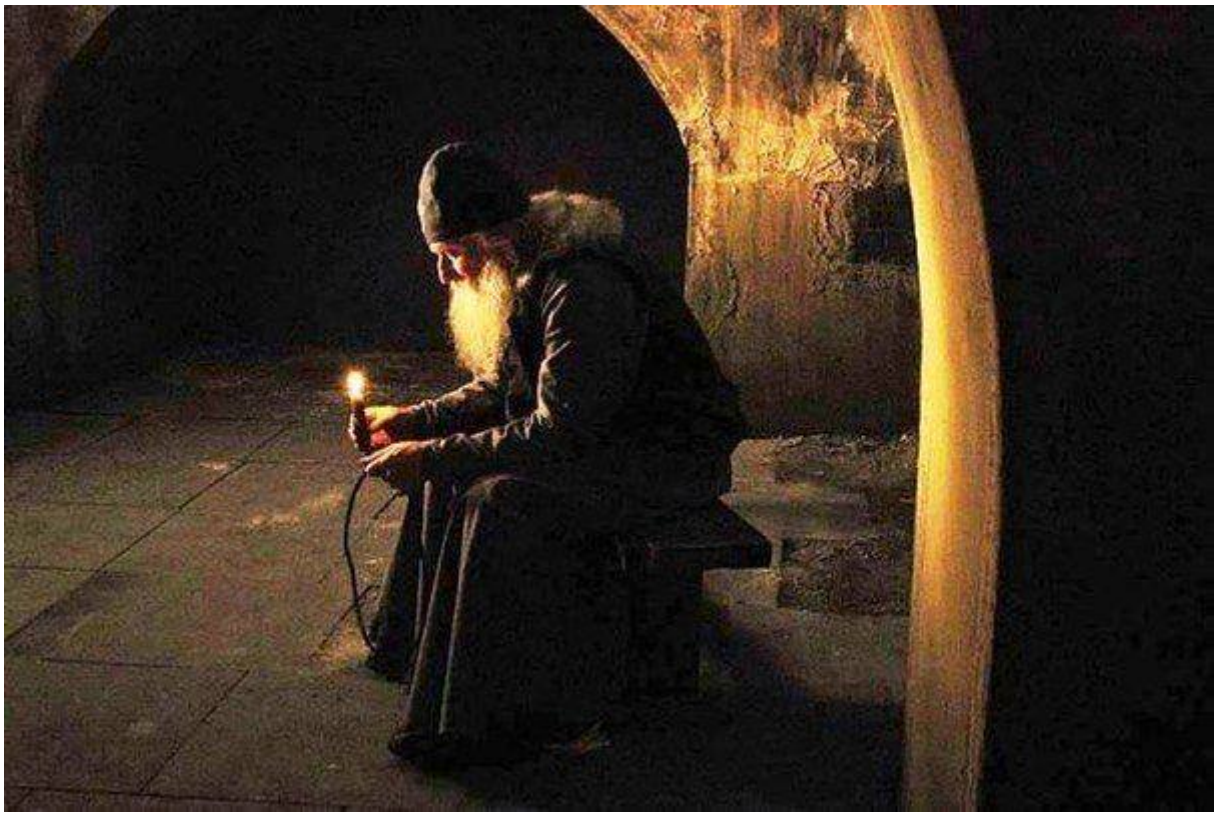

Διαβάστε τί γράφει σχετικά το Ευαγγέλιο. Ο Κύριος θα έρθει στον κόσμο για δεύτερη φορά, άγνωστο πότε, ως κριτής πια και όχι ως λυτρωτής. Τότε θα μας κρίνει όλους κατά τα έργα μας. Και οι δίκαιοι θα πάνε στην αιώνια μακαριότητα, ενώ οι αμετανόητοι αμαρτωλοί στην αιώνια κόλαση. Έτσι το καλό θα θριαμβεύσει και το κακό θα τιμωρηθεί.

Εμείς, πάντως, δεν μπορούμε με το φτωχό μυαλό μας να συλλάβουμε τα μελλοντικά και αιώνια. Δεν υπάρχει λόγος, λοιπόν, να σκοτιζόμαστε γι' αυτά, που τα γνωρίζει μόνο ο Κύριος των αιώνων. Ο αψευδής Θεός προλέγει αυθεντικά τί θα γίνει. Αυτό δεν φτάνει: Γιατί θέλουμε να ερευνήσουμε τα ανερεύνητα και να κατανοήσουμε τα ακατανόητα;

Μερικοί, βέβαια, θα διαμαρτυρηθούν: Μα πώς είναι δυνατόν όσοι αμάρτησαν πρόσκαιρα να βασανίζονται αιώνια;

Είναι, φαίνεται, πιο φιλάνθρωποι από τον ίδιο τον Κύριο, που έπαθε και πέθανε για

τη σωτηρία των ανθρώπων.

Αν η ευαγγελική διδασκαλία για τον κολασμό των αμαρτωλών ήταν ανθρώπινη θεωρία, τότε η αντίρρηση και η διαμαρτυρία θα ήταν δικαιολογημένες. Αφού, όμως, πρόκειται για αποκαλυμμένη θεία αλήθεια και για αμετάκλητη απόφαση του Θεού, που σταυρώθηκε για τους αμαρτωλούς, οφείλουμε να την αποδεχθούμε με πίστη, ταπείνωση και υποταγή, όσο κι αν το μυαλουδάκι μας πεισματώνει.

Η προσωπική ελευθερία επιτρέπει σε κάθε λογικό και αυτεξούσιο ον να κάνει είτε το καλό είτε το κακό. Προβάλλει, όμως, το ερώτημα: Μπορεί αυτή η ελευθερία να ταυτιστεί τόσο απόλυτα και αποκλειστικά με το κακό, έτσι που σε καμιά περίπτωση και για κανένα λόγο να μην το αποχωρίζεται, μολονότι γνωρίζει ότι οδηγείται στην καταστροφή; Η απάντηση είναι καταφατική. Κλασικό το παράδειγμα του σατανά.

Αλλά μπορεί να σατανοποιηθεί η ανθρώπινη ελευθερία; Και βέβαια! Έχουμε τόσα και τόσα παραδείγματα αμετανόητων αμαρτωλών. Τί θα γίνει, λοιπόν, μ' αυτούς που εκούσια σατανοποιήθηκαν; Στον παράδεισο, το βασίλειο του καλού Θεού, δεν έχουν θέση το κακό και η αμαρτία, επομένως ούτε οι κακοί και αμαρτωλοί. Καθώς, μάλιστα, αυτοί δεν θέλουν ν' αλλάξουν, να μετανοήσουν και να γίνουν καλοί, τί απομένει; Ή να τους μεταβάλει ο Θεός ή να τους αφανίσει. Να τους μεταβάλει χωρίς τη θέληση τους δεν είναι δυνατόν, γιατί, αν το έκανε, θα παραβίαζε την ελευθερία τους. Μα και να τους αφανίσει αποκλείεται, αφού είναι δημιουργός, όχι εξολοθρευτής. Έτσι, λοιπόν, καταλήγουν στην αιώνια κόλαση, την οποία ουσιαστικά δημιουργούν οι ίδιοι με την αυτόβουλη και οριστική απομάκρυνσή τους από τον Κύριο.

Τελειώνω με την απόκριση που έδωσε ένας άγγελος στον Μέγα Αντώνιο, όταν ο όσιος είχε παρόμοιες απορίες: «Αντώνιε,» του είπε, «κοίτα τον εαυτό σου! Τα άλλα τα κανονίζει ο Θεός κατά την κρίση Του και δεν συμφέρει να τα μάθεις».

Κάποιος άγιος ευχαριστούσε το Θεό για τη γέεννα! Και Τον ευχαριστούσε όχι γι' άλλο λόγο, μα επειδή γνώριζε καλά πόσο μας ευεργέτησε ο Κύριος, αποκαλύπτοντάς μας όσα αφορούν τη γέεννα. Βέβαια, μολονότι γνωρίζουμε την ύπαρξή της, αδιαφορούμε και αμαρτάνουμε. Ωστόσο, όσο κι αν αμαρτάνουμε, ανησυχούμε και προβληματιζόμαστε κάπου-κάπου για τη μεταθανάτια κατάληξή μας. Φαντάζεστε τί θα γινόταν, αν δεν γνωρίζαμε για τη γέεννα;

Είναι στην εξουσία μας ν' απαλλαγούμε από την αμαρτία, από το κακό; Ναι, είναι. Φτάνει να το θελήσετε. Αν το θελήσετε, θα το επιδιώξετε. Αν το επιδιώξετε, θα προσευχηθείτε. Αν προσευχηθείτε, θα λάβετε τη θεία βοήθεια. Και μ' αυτήν όλα

είναι δυνατά. Όταν, όμως, προσεύχεστε και ζητάτε ενδυνάμωση από το Χριστό, να το κάνετε όχι άτονα και ολιγόπιστα, αλλά δυνατά, εγκάρδια, με πίστη.

πηγή: Αγ. Θεοφάνους του Εγκλείστου, «Ο δρόμος της ζωής» -επιλογές-, Ι.Μ.Παρακλήτου